

תלמודו בידו

דף כז עמוד ב

- [א] האם מותר לגרום מום בבכור, ומניין ?
- [ב] האם רועה נאמן לומר שהמום נעשה מאליו או שצריך להביא עדים על כך ?
- [ג] בהמה מתה בשבת, האם מותר לטלטלה ומדוע ?
- [ד] בהמת קדשים שמתה ביום טוב או חלה שנטמאה ביום טוב, מה יעשה עמה ?
- [ה] האם מותר למכור בהמה לשחיטה ביום טוב ?

- [א] הדין: אסור לגרום מום בבכור, כגון להניח בצק על אזנו כדי שכלב יטלנו. המקור: "כל מום לא יהיה בו". אך ללא הריבוי, אסור היה רק הטלת מום בידים.
- [ב] רועה ישראלי: נאמן לומר שהמום נעשה מאליו. רועה כהן: אינו נאמן. שנחשדו הכהנים להטיל מום בבכור מפני גודל הטורח שבגידולו, שהרי הישראל מטפל בו שלשה חדשים בלבד עד שנותנו לכהן.
- [ג] ר' יהודה: אסור, לפי שאינה מן המוכן. ר' שמעון: היתה מסוכנת מערב שבת, מותר לטלטלה. שדעתו עליה ליתנה לכלבים. בריאה בערב שבת: למר בר אמימר, אסור לטלטלה, שאין דעתו עליה. למר בריה דרב יוסף, מותר לטלטלה.
- [ד] בהמת קדשים שמתה: אסור לטלטלה. שאסורה בהנאה, וטעונה קבורה. ואינה נפדית כיון שאינה ב"העמדה והערכה". ויש סוברים אף משום שאין פורים קדשים להאכילם לכלבים. וביום טוב אסור לפדות משום מקח וממכר. חלה: לא יזינה. שאסורה באכילה לעולם, ולהסקה או לתת לכלבו אסור ביום טוב. שגזרת הכתוב שאין שורפים קדשים ביום טוב, ואפילו בהבערה לצורך יום טוב.
- [ה] אסור לפסוק דמים על הבהמה, משום גזירת מקח וממכר. אלא מביא שתי בהמות שוות, ולמחרת יעריכו על פי החיה כמה שוה היתה השחוטתה.